



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně senátu Mgr. Ivety Havlíkové a přísedících JUDr. Evy Kášové, Ph.D., a JUDr. Květoslavy Ondrůjové, CSc., v hlavním líčení konaném dne 19. června 2020 v Praze

t a k t o :

obžalovaný:

Petr K.,

narozen xxx v Kladně, koordinátor staveb spol. STADOK s.r.o., trv. bytem xxx, doručovací adresa xxx,

je vinen, že

I)

jako jednatel společnosti ELSO cz s.r.o. IČ: 26688182 se sídlem Vrážská 144, Praha 5, v úmyslu zkrátit daň z přidané hodnoty za zdaňovací období července až září 2016, a února až dubna 2017, podal v září 2017 a poté v únoru 2018 u Finančního úřadu pro hl. m Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 5 se sídlem Peroutkova 263/61, Praha 5, daňová přiznání k dani z přidané hodnoty, v nichž vykazoval plnění poskytnutá v režimu přenesené daňové povinnosti společnosti STADOK spol. s.r.o., IČ: 43144349, se sídlem Sokolská 66, Praha 2, ačkoli z poskytnutých plnění měla být přiznána a odvedena daň z přidané hodnoty, neboť veškeré faktury za poskytnutá plnění vystavoval, či dal pokyn k jejich vystavení, jménem spol. ELSO cz s.r.o. s daní z přidané hodnoty a tuto daň inkasoval od odběratele spol. STADOK s.r.o., aniž ji odvedl a takto:

1) dne 13.06.2017 podal řádné přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období srpna 2016, ve kterém deklaroval poskytnutí veškerých plnění spol. STADOK s.r.o. v režimu přenesené daňové povinnosti, z toho vyplývající základ daně ve výši 3.485.019 Kč a daň ve výši 731.854 Kč, byť faktury byly vystaveny na celkovou částku 4.216.873 Kč včetně daně z přidané hodnoty, kterou inkasoval, čímž za zdaňovací období srpna 2016 zkrátit daň z přidané hodnoty ve výši 731.854 Kč, takto uplatnil faktury:

- číslo 116032, vystavenou dne 30.8.2016 na částku 346.338 Kč,
- číslo 116033, vystavenou dne 30.8.2016 na částku 416.129 Kč,
- číslo 116034, vystavenou dne 30.8.2016 na částku 521.003 Kč,
- číslo 116035, vystavenou dne 30.8.2016 na částku 471.616 Kč,

- číslo 116036, vystavenou dne 30.8.2016 na částku 220.324 Kč,
- číslo 116037, vystavenou dne 30.8.2016 na částku 573.403 Kč,
- číslo 116038, vystavenou dne 30.8.2016 na částku 435.955 Kč,
- číslo 116039, vystavenou dne 30.8.2016 na částku 485.154 Kč,
- číslo 116040, vystavenou dne 30.8.2016 na částku 473.975 Kč,
- číslo 116041, vystavenou dne 30.8.2016 na částku 272.976 Kč,

2) dne 16.06.2017 podal řádné přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2016, ve kterém deklaroval poskytnutí veškerých plnění spol. STADOK s.r.o. v režimu přenesené daňové povinnosti, z toho základ daně ve výši 3.064.421 Kč a daň ve výši 643.524 Kč, byť faktury byly vystaveny na celkovou částku 3.707.945 Kč včetně daně z přidané hodnoty, kterou inkasoval, čímž za zdaňovací období září 2016 zkrátil daň z přidané hodnoty ve výši 643.524 Kč, takto uplatnil faktury:

- číslo 116042, vystavenou dne 30.9.2016 na částku 350.107 Kč,
- číslo 116043, vystavenou dne 30.9.2016 na částku 464.968 Kč,
- číslo 116044, vystavenou dne 30.9.2016 na částku 205.942 Kč,
- číslo 116045, vystavenou dne 30.9.2016 na částku 212.896 Kč,
- číslo 116046, vystavenou dne 30.9.2016 na částku 522.379 Kč,
- číslo 116047, vystavenou dne 30.9.2016 na částku 493.704 Kč,
- číslo 116048, vystavenou dne 30.9.2016 na částku 356.473 Kč,
- číslo 116049, vystavenou dne 30.9.2016 na částku 589.402 Kč,
- číslo 116052, vystavenou dne 30.9.2016 na částku 512.074 Kč,

3) dne 19.06.2017 podal řádné přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období července 2016, ve kterém deklaroval poskytnutí veškerých plnění spol. STADOK s.r.o. v režimu přenesené daňové povinnosti, z toho základ daně ve výši 1.818.532 Kč a daň ve výši 381.891 Kč, byť faktury byly vystaveny na celkovou částku 2.200.422 Kč včetně daně z přidané hodnoty, kterou inkasoval, čímž za zdaňovací období červenec 2016 zkrátil daň z přidané hodnoty ve výši 381.891 Kč, takto uplatnil faktury:

- číslo 116026, vystavenou dne 31.7.2016 na částku 254.614 Kč,
- číslo 116027, vystavenou dne 31.7.2016 na částku 421.334 Kč,
- číslo 116028, vystavenou dne 31.7.2016 na částku 333.270 Kč,
- číslo 116029, vystavenou dne 31.7.2016 na částku 470.104 Kč,
- číslo 116030, vystavenou dne 31.7.2016 na částku 236.798 Kč,
- číslo 116031, vystavenou dne 31.7.2016 na částku 484.302 Kč,

4) dne 28.02.2018 podal dodatečné přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období února 2017, ve kterém uvedl jako základ daně částku 2.885.224 Kč, z ní přiznal daň z přidané hodnoty ve výši 605.897 Kč a dále deklaroval plnění a uplatnil faktury v režimu přenesené daňové povinnosti, byť předmětné faktury byly vystaveny včetně daně z přidané hodnoty, kterou inkasoval, čímž za zdaňovací období únor 2017 zkrátil daň z přidané hodnoty ve výši 1.065.284 Kč, takto uplatnil faktury:

- číslo 175011, vystavenou dne 28.2.2017 na částku 497.172 Kč,
- číslo 175012, vystavenou dne 28.2.2017 na částku 351.644 Kč,
- číslo 175013, vystavenou dne 28.2.2017 na částku 465.854 Kč,
- číslo 175014, vystavenou dne 28.2.2017 na částku 568.494 Kč,
- číslo 175015, vystavenou dne 28.2.2017 na částku 721.644 Kč,
- číslo 175017, vystavenou dne 28.2.2017 na částku 520.614 Kč,
- číslo 175018, vystavenou dne 28.2.2017 na částku 276.001 Kč,

- číslo 175020, vystavenou dne 28.2.2017 na částku 422.532 Kč,
- číslo 175021, vystavenou dne 28.2.2017 na částku 589.064 Kč,
- číslo 175022, vystavenou dne 28.2.2017 na částku 457.555 Kč,
- číslo 175023, vystavenou dne 28.2.2017 na částku 714.638 Kč,
- číslo 175024, vystavenou dne 28.2.2017 na částku 552.852 Kč,

5) dne 28.02.2018 podal dodatečné přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období března 2017, ve kterém uvedl jako základ daně částku 1.597.770 Kč, z ní přiznal daň z přidané hodnoty ve výši 335.532 Kč a dále deklaroval plnění a uplatnil faktury v režimu přenesené daňové povinnosti, byť předmětné faktury byly vystaveny včetně daně z přidané hodnoty, kterou inkasoval, čímž za zdaňovací období březen 2017 zkrátil daň z přidané hodnoty ve výši 765.268 Kč, takto uplatnil faktury:

- číslo 175028, vystavenou dne 17.3.2017 na částku 600.160 Kč,
- číslo 175029, vystavenou dne 17.3.2017 na částku 540.265 Kč,
- číslo 175030, vystavenou dne 17.3.2017 na částku 507.201 Kč,
- číslo 175031-1, vystavenou dne 17.3.2017 na částku 401.187 Kč,
- číslo 175032, vystavenou dne 17.3.2017 na částku 537.845 Kč,
- číslo 175034, vystavenou dne 30.3.2017 na částku 524.946 Kč,
- číslo 175038, vystavenou dne 30.3.2017 na částku 398.428 Kč,
- číslo 175039, vystavenou dne 30.3.2017 na částku 426.016 Kč,
- číslo 175040, vystavenou dne 31.3.2017 na částku 473.352 Kč,

6) dne 28.02.2018 podal dodatečné přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období dubna 2017, ve kterém uvedl jako základ daně částku 1.257.175 Kč, z ní přiznal daň z přidané hodnoty ve výši 264.007 Kč a dále deklaroval plnění a uplatnil faktury v režimu přenesené daňové povinnosti, byť předmětné faktury byly vystaveny včetně daně z přidané hodnoty, kterou inkasoval, čímž za zdaňovací období duben 2017 zkrátil daň z přidané hodnoty ve výši 806.667 Kč, takto uplatnil faktury:

- číslo 175043, vystavenou dne 30.4.2017 na částku 480.975 Kč,
- číslo 175044, vystavenou dne 30.4.2017 na částku 570.212 Kč,
- číslo 175045, vystavenou dne 30.4.2017 na částku 791.049 Kč,
- číslo 175048, vystavenou dne 30.4.2017 na částku 601.128 Kč,
- číslo 175050, vystavenou dne 30.4.2017 na částku 539.551 Kč,
- číslo 175051, vystavenou dne 30.4.2017 na částku 723.580 Kč,
- číslo 175052, vystavenou dne 30.4.2017 na částku 623.815 Kč,
- číslo 175053, vystavenou dne 30.4.2017 na částku 317.625 Kč,

přičemž shora uvedeným jednáním zkrátil daň z přidané hodnoty celkem ve výši 4.394.488 Kč, čímž způsobil České republice, zastoupené správcem daně Finančním úřadem pro hl. m. Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 5, Peroutkova 263/61, Praha 5, **škodu ve výši 4.394.488 Kč**,

II)

jako jednatel společnosti ELSO cz s.r.o. IČ: 26688182 se sídlem Vrážská 144, Praha 5, v úmyslu vylákat nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty za zdaňovací období duben až červen 2016 podal v září 2017 u Finančního úřadu pro hl. m. Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 5 se sídlem Peroutkova 263/61, Praha 5, daňová přiznání k dani z přidané hodnoty, v nichž vykázal plnění, které měla společnost ELSO CZ s.r.o. údajně poskytnout společnost North Group s.r.o. IČ: 27884457, se sídlem Praha 5, Zahradníčkova 1220, aniž je doložil daňovými doklady, a to

přesto, že ve skutečnosti byla tato plnění poskytnuta společností North Group s.r.o. společností STADOK s.r.o. se sídlem Sokolská 1605, Praha 2, nikoliv společnosti ELSO cz s.r.o., a takto:

1) dne 13.09.2017 podal řádné přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2016, v němž deklaroval přijaté plnění s nárokem na odpočet daně ve výši 9.016.538,- Kč, z něhož uplatnil nadměrný odpočet DPH **ve výši 1.893.473 Kč**, přičemž do přiznání k dani z přidané hodnoty neoprávněně zahrnul konkrétně tyto faktury od společnosti North Group s.r.o.: fa č. 0532016 z 8. 4. 2016 na částku 388.250 Kč, fa č. 0542016 z 8. 4. 2016 na částku 459.000 Kč, fa č. 0572016 z 12. 4. 2016 na částku 490.170 Kč, fa č. 0562016 z 11. 4. 2016 na částku 598.435 Kč, fa č. 0602016 z 13. 4. 2016 na částku 495.620 Kč, fa č. 0612016 z 13. 4. 2016 na částku 410.235 Kč, fa č. 0622016 z 13. 4. 2016 na částku 528.881 Kč, fa č. 632016 z 14. 4. 2016 na částku 450.610 Kč, fa č. 702016 z 15. 4. 2016 na částku 593.736 Kč, fa č. 722016 z 18. 4. 2016 na částku 440.832 Kč, fa č. 752016 z 19. 4. 2016 na částku 579.664 Kč, fa č. 772016 z 20. 4. 2016 na částku 528.306 Kč, fa č. 802016 z 21. 4. 2016 na částku 320.000 Kč, fa č. 822016 z 22. 4. 2016 na částku 615.800 Kč, fa č. 842016 z 25. 4. 2016 na částku 531.210 Kč, fa č. 862016 z 26. 4. 2016 na částku 401.129 Kč, fa č. 902016 z 27. 4. 2016 na částku 593.008 Kč, fa č. 922016 z 28. 4. 2016 na částku 591.652 Kč,

2) dne 13.09.2017 podal řádné přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2016, v němž deklaroval přijaté plnění s nárokem na odpočet daně ve výši 9.337.991,- Kč, z něhož uplatnil nadměrný odpočet DPH **ve výši 1.960.977 Kč**, přičemž do přiznání k dani z přidané hodnoty neoprávněně zahrnul konkrétně tyto faktury od společnosti North Group s.r.o.: fa č. 1402016 z 6. 6. 2016 na částku 532.601 Kč, fa č. 1412016 z 6. 6. 2016 na částku 403.216 Kč, fa č. 1422016 z 6. 6. 2016 na částku 390.410 Kč, fa č. 1432016 z 6. 6. 2016 na částku 549.618 Kč, fa č. 1442016 z 13. 6. 2016 na částku 472.500 Kč, fa č. 1452016 z 13. 6. 2016 na částku 362.991 Kč, fa č. 1462016 z 13. 6. 2016 na částku 294.530 Kč, fa č. 1472016 z 13. 6. 2016 na částku 488.019 Kč, fa č. 1512016 z 20. 6. 2016 na částku 594.422 Kč, fa č. 1522016 z 20. 6. 2016 na částku 672.104 Kč, fa č. 1532016 z 20. 6. 2016 na částku 485.339 Kč, fa č. 1582016 z 27. 6. 2016 na částku 649.778 Kč, fa č. 1602016 z 27. 6. 2016 na částku 402.919 Kč, fa č. 1612016 z 27. 6. 2016 na částku 385.408 Kč, fa č. 1622016 z 27. 6. 2016 na částku 593.723 Kč, fa č. 1652016 z 27. 6. 2016 na částku 448.007 Kč, fa č. 1702016 z 30. 6. 2016 na částku 360.000 Kč, fa č. 1712016 z 30. 6. 2016 na částku 680.410 Kč, fa č. 1732016 z 30. 6. 2016 na částku 571.996 Kč,

3) dne 21.09.2017 podal řádné přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2016, v němž deklaroval přijaté plnění s nárokem na odpočet daně ve výši 9.230.874,- Kč, uplatnil nadměrný odpočet DPH **ve výši 1.938.484 Kč**, přičemž do přiznání k dani z přidané hodnoty neoprávněně zahrnul konkrétně tyto faktury od společnosti North Group s.r.o.: fa č. 942016 z 2. 5. 2016 na částku 595.618 Kč, fa č. 952016 z 2. 5. 2016 na částku 442.800 Kč, fa č. 972016 z 3. 5. 2016 na částku 638.420 Kč, fa č. 1002016 z 5. 5. 2016 na částku 583.291 Kč, fa č. 1032016 z 6. 5. 2016 na částku 610.408 Kč, fa č. 1052016 z 9. 5. 2016 na částku 579.050 Kč, fa č. 1082016 z 10. 5. 2016 na částku 626.715 Kč, fa č. 1102016 z 12. 5. 2016 na částku 570.228 Kč, fa č. 1122016 z 13. 5. 2016 na částku 643.111 Kč, fa č. 1152016 z 16. 5. 2016 na částku 587.216 Kč, fa č. 1182016 ze 17. 5. 2016 na částku 639.910 Kč, fa č. 1202016 z 19. 5. 2016 na částku 303.040 Kč, fa č. 1222016 z 20. 5. 2016 na částku 387.780 Kč, fa č. 1252016 z 23. 5. 2016 na částku 104.720 Kč, fa č. 1282016 z 24. 5. 2016 na částku 395.529 Kč, fa č. 1302016 z 26. 5. 2016 na částku 481.003 Kč, fa č. 1322016 z 27. 5. 2016 na částku 339.216 Kč, fa č. 1342016 z 30. 5. 2016 na částku 277.111 Kč, fa č. 1372016 z 31. 5. 2016 na částku 425.708 Kč,

přičemž takto uplatněné **nároky v celkové výši 5.792.934 Kč** však správcem daně nebyly uznány,

Za správnost vyhotovení: Tereza Prošková, DiS.

tedy :

ad I/1-6) zkrátil daň a takový čin spáchal ve značném rozsahu,

ad II/1-3) dopustil se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani ve velkém rozsahu, a jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, k dokonání trestného činu však nedošlo,

čímž spáchal

ad I/1-6) zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku,

ad II/1-3) zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, ve stadiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 240 odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku, **k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný **pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.**

Odůvodnění:

1. Na obžalovaného Petra K. byla dne 6. 12. 2019 podána ke zdejšímu soudu obžaloba MSZ v Praze sp. zn. 1KZV 227/2018 pro jednání podrobně ve znělce obžaloby popsané, právně kvalifikované jako (pokračující) trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonáný, dílem ve stadiu pokusu dle § 21 trestního zákoníku. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení pak soud zjistil skutkový stav tak, jak je tento popsán ve výroku o vině.

2. **Obžalovaný Petr K.** u hlavního líčení vypověděl, že se na celé transakci dohodl s panem Z., jednatelem Stadoku, jelikož ten mu dlužil peníze, které mu nevracel – jednalo se o částku přesahující 20 mil. Kč. Proto se dohodli na přenesené dani, tedy že Stadok zaplatí daň namísto spol. ELSO. Takto brali fakturu po faktuře, Z. vždy na té faktuře, která bude opravena, udělal poznámku – byl to štos faktur, obž. neví, které konkrétně. Následně se obž. ptal, zda již sv. Z. opravu učinil, ten mu řekl, že ještě ne, že faktury ještě neopravil, obž. se ptal ještě dvakrát, dále už se neptal, protože jej Z. ujistil, že faktury opraví. Uvedl dále, že prováděl práce pro rakovnickou firmu a Škoda auto, jelikož by sám objem prací nezvládl, najal si firmu North Group, která pro něj práce prováděla. Zpočátku spolupráce fungovala dobře, pak se začaly prodlužovat fakturovací lhůty, některé platby přišly až za rok. Uvedl dále, že si již nepamatuje, kdy se se Z. dohodli na přenesené daňové povinnosti, z jednání není učiněn záznam, ale byli tam svědci, a to účetní, druhá jednatelka a jeho syn. Obžalovaný vystavoval faktury včetně DPH proto, že mu bylo řečeno, že faktury se mohou opravit kdykoli, a že přijde z FÚ výzva k opravě - toto mu bylo sděleno mj. sv. K.. Faktury s DPH vystavoval proto, že dluhy nebyly ještě tak vysoké, a k tomu

rozhodnutí, že to udělají bez daně, došli až později. Je možné, že některé z faktur byly vystaveny před dohodou se Z.. Neví, proč faktury vydané spol. ELSO neopravil on sám dle dohody se Z., neví, proč je vystavil včetně DPH. Faktury mu byly zpočátku (Stadokem) hrazeny, neví, kolik bylo uhrazeno, ale pak tam byl dluh cca 20 mil. Obžalovaný nezjišťoval u FÚ, zda byla DPH Stadokem uhrazena. Pokud jde o faktury od spol. North Group, které byly zahrnuty do daňových příznání jak společností ELSO, tak společností Stadok, tak o tom neví, Elso vystavovala faktury s číselnou řadou, je divné, že na to nepřišla účetní. Faktury vydával obžalovaný, a to na základě přehledu vykonaných prací. Společnost ELSO neměla žádného zaměstnance, obž. byl majitel a jednatel, jeho manželka jednatelka, a vypomáhala paní účetní, myslí, že na dohodu. Manželka obžalovaného ve spol. ELSO činná nebyla, pouze otevírala datové schránky a předávala to tam, kam bylo třeba. Faktury vystavovala od určitého roku paní K., účetní, úplně ty první vystavoval obžalovaný, který vycházel z toho, že se sešli se sv. Z., odsouhlasili plány výkonů a podle toho se vystavily faktury, někdy už byly hotové. ELSO připravovala tahače a návěsy před prodejem, měla na to lidi na dohody, celkem asi 10, od North Group. Za North Group jednal obžalovaný vždy s jejím jednatelem, p. A., kterému ale nebylo moc rozumět, u většiny jednání byl i bývalý jednatel pan V., toho obžalovaný viděl minimálně dvacetkrát. Když obž. jednal s novým jednatelem, vždy mu musel někdo pomáhat, někdo, kdo mluvil ukrajinsky, byl tam i zaměstnanec Stadoku, také Rus. Smlouva byla rámcová na celý rok. Pokud jde o stejná čísla faktur, sv. Z. říkal, že se to stává často, že mají stejná čísla faktur, že nesedí IČO s jménem. Ukrajince na práci mu vozil Z., všechny kanceláře a prostory byly v jeho nemovitostech. Obž. si nevzpomíná na obrat spol. ELSO v r. 2016, v r. 2017 to bylo něco kolem 20 mil. V březnu r. 2018 ELSO přestala fungovat, nebylo možno ji dát do konkursu, proto pouze ukončila činnost. Obž. neví, zda má ELSO nějaké závazky, možná jsou neuhrazené nějaké pojistky. Neví, zda má nějaké pohledávky, možná jen vůči FÚ. ELSO nemá žádný majetek.

3. **Svědkyň Iveta M.** vypověděla, že někdy v letech 2011 – 2012 zpracovávala ve spol. Stadok DPH. Obž. byl zaměstnancem Stadoku, ELSO a North Group byli subdodavateli. V r. 2013 byla těhotná, pak tam asi dělala DPH, ale to netuší. Sv. Z. vždy přivezl objednávky, na které se vystavovaly faktury, ty svědkyně zaúčtovala a spočetla DPH. Za dobu svého působení vystavovala asi 12 daňových příznání. To, zda jednotlivá deklarovaná plnění skutečně proběhla, nekontrolovala. Pro společnost ELSO jednou možná připravila DPH, jednalo se možná o roky 2011 – 2012. Doklady za ELSO jí dodal pan Z., ona to připravila. Jednou si telefonovala s obžalovaným, ten jí potvrdil, že se jedná o všechny faktury. Ohledně přenesené daňové povinnosti upozornila p. Z., že takto to nemůže být, hlavně u zámečnických prací, on jí řekl, aby to vytvořila tak, jak se má. Ze strany spol. ELSO nebyla obeznámená s nějakou dohodou o přenesené daňové povinnosti. Ví, že ve Stadoku jednou předělávali přenesenou daňovou povinnost, to bylo v jednom případě, neví, kdo byl objednatelem. S obžalovaným nikdy o přenesené daňové povinnosti nehovořila, ani nebyla přítomna dohodě o přenesené daňové povinnosti mezi obžalovaným a sv. Z.. Za práci pro ELSO dostala odměnu od sv. Z., ale neví, zda peníze pocházely od K., jelikož ti peníze moc neměli. Za spol. ELSO jednal jeden z bratrů K.. Pokud Stadok vystavoval vydanou fakturu v režimu přenesené daňové povinnosti, bylo na ní (faktuře) napsáno, že daň odvede zákazník, byla tam uvedena sazba, ale daň nebyla vypočítaná. Pokud by byla vystavena běžná faktura a bylo by třeba ji opravit na přenesenou, pak by se musel udělat opravný daňový doklad a vystavit nový, nebylo-li by to v rozmezí do dvou dnů od vydání dokladu. Vystavování faktur pro ELSO probíhalo tak, že k tomu byly objednávky a ona dělala faktury.

4. **Svěděk Drahomír Z.**, společník spol. STADOK, spol. s r.o., jež byl ve společnosti mj. v obdobích duben 2011 – září 2013 a srpen 2017 – únor 2018 jednatelem (v období srpen 2014 – srpen 2017 byl jednatelem společnosti Roman K., který je jednatelem od 21. února 2018 dosud) vypověděl, že obž. K. zná cca 16 let, dříve s ním spolupracoval. S firmou ELSO spolupracovala

firma Stadok cca od r. 2011 – 2012, Elso jim připravovala nákladní vozidla před jejich prodejem. Za ELSO jednal obžalovaný. Byly uzavřeny smlouvy, ELSO pro ně prováděla zámečnické práce na statku Starý Kolín (dřív firma Contradiction). Neví, kolik měla ELSO zaměstnanců, pro Stadok vždy pracovalo 6-12 dělníků. Roční objem obchodů mezi ELSO a Stadok byl kolem 30 miliónů. Stadok měl 7-23 zaměstnanců, momentálně jsou tam dva nebo tři a nějací zaměstnanci na dohody. Se spol. North Group spolupracoval Stadok od r. 2011-2013, jednatelem byl V.. Stadok jim dodával vozidla, North Group dodával Stadoku lidi na různé zakázky. Naposledy viděl svědek V. po roce 2013 před Vánoci. Nový jednatel spol. North Group - Artur O. – mu byl představen, s tím svědek spolupracoval cca 1,5 roku. Novému jednatele se přezdívalo Sergey, neuměl moc česky, tak to V. překládal. Pokud jde o faktury v přenesené daňové povinnosti mezi Elso a Stadokem - nějaké faktury ohledně přenesené daňové povinnosti tam byly, bylo to na zámečnické práce, v roce 2016-2017. Většinou ve fakturách to DPH nechávali, ale je tam napsané, že je to přenesená daňová povinnost. Pokud to tam není napsané, tak neví. To, zda se jedná o přenesenou daňovou povinnost, rozhodovala účetní. Pokud svědek dostal fakturu včetně DPH, zaplatil ji celou, včetně DPH. Vždy uhradil celkovou částku uvedenou na faktuře. Je možné, že jej obž. K. žádal o opravy faktur, ale už neví, jakých. Svědek opravy nedělal, na jeho pokyn je provedla účetní. Faktury, které jsou uvedeny v obžalobě, byly buď uhrazeny, nebo započteny. Svědkovi byly faktury, které jsou předmětem obžaloby, rovněž předloženy, k těm uvedl, že pokud je na nich DPH, tak to bylo (včetně DPH) zaplacené. Faktura v přenesené daňové povinnosti by byla stejná, akorát by dole bylo napsáno, že je to s přenesenou daňovou povinností. Pokud to na faktuře uvedeno není, znamená to, že tam přenesená daňová povinnost není. Pokud ve faktuře daň být neměla, tak tam nebyla. Žádná z předložených faktur (*založeny ve spisu*) nebyla v režimu přenesené daňové povinnosti. Takové faktury by byly označené a byly by uvedeny v kontrolním hlášení. Faktury Stadok hradil, ale většinou se zpožděním 90 – 120 dní. Společnost V.ych dodávala lidi a materiál. Nedokáže vysvětlit, jak je možné, že jsou stejné faktury od spol. North Group zařazeny jak v daňových příznáních spol. Stadok, tak i spol. ELSO. Faktury na určité práce jsou stejné celý rok, protože ceny jsou neměnné. Pokud jde o faktury od spol. North Group pro Stadok – práce dle faktur byly provedeny a byly zaplacené. O spolupráci spol. ELSO a North Group ví, Elso dodávala prostřednictvím North Group dělníky ukrajinského původu. North Group dodávala lidi i Stadoku. Od společnosti North Group veškeré faktury za Stadok přebíral a předával svědek, někdy u toho byl pan Roman K.. Od pana O. přebíral faktury svědek. Účetnictví společnosti Stadok se nacházelo chvíli u paní M., později je svědek převezl na Statek. Spol. ELSO tam měla pronajatou samostatnou kancelář. Uvedl dále, že se u nějakých faktur za tři měsíce zohýbaly rohy, to se zaplatilo v r. 2017. Žádná dohoda o přenesené daňové povinnosti mezi ním a obž. K. nebyla, byla to pouze diskuse, že by na některých fakturách měla být přenesená daňová povinnost, což se tak udělalo. Zpětně se to nedělalo, protože by účetní musela dělat zpětné dodatečné daňové příznání a zahrnout to tam s přenesenou povinností. Doklady s přenesenou daňovou povinností se týkaly 3 měsíců v roce 2017, jednalo se asi o 10 faktur, které nejsou zahrnuté ve spisovém materiálu, ale žádného období v r. 2016. Ve spisu jsou faktury s nepřenesenou daňovou povinností. Faktury, jichž se diskuse týkala, byly označené zohýbanými rohy.

5. **Svědkyň Veronika K.** vypověděla, že obž. zná cca 17 let, byla oslovena jím a jeho manželkou, zda by jim ve spol. ELSO nepomohla s účetnictvím. Sestavila jim daňové příznání za rok 2015, pak se chvíli neviděli a pak s nimi začala spolupracovat v květnu r. 2017, to už začala vystavovat i faktury. Zaměstnána v ELSO nebyla, nepobírala žádnou odměnu. Daňové příznání za r. 2016 asi nedělala. Neví, kdo před ní vystavoval v ELSO faktury. Podklady pro účetnictví jí nosil obž. K. nebo sv. Z., který vozil faktury ze spol. Stadok. V roce 2017 proběhla schůzka, kde pan Z. označil faktury, které se měly udělat s přenesenou daňovou povinností. ELSO dala přenesenou daňovou povinnost, ale firma Stadok tak neučinila. Sv. neví, kterých faktur se to týkalo, jednalo se o duben, květen, červen – bylo jich cca 25. Na fakturách od ELSO byly práce

za palety a pan Z. je ohnul s tím, že je opraví, ale nikdy je neopravil. Pokud jde o důvod dohody, myslí, že se jednalo o nějaké nedoplatky. Faktury s přenesenou daňovou povinností se od běžných faktur liší tím, že na nich není uváděno DPH. Neví, kdo je vystavoval, neví, proč nebyly faktury, na nichž se strany dohodly, opraveny ze strany spol. ELSO, nezajímala se o to, nebyla účetní spol. ELSO, byla zaměstnána ve Stadoku. K. se Z. jí řekli, že se to opraví. Uvedla dále, že jí po hlavním líčení dne 2. 6. 2020 telefonoval sv. Z., aby se to opravilo. Ona sama upozorňovala K. a Z., že u některých faktur není možno uplatnit přenesenou daňovou povinnost, ti jí řekli, že jsou takhle dohodnutí. Ona faktury vystavovala na základě dodacích listů a toho, co bylo odvezeno ze skladu. Společnost North Group zná jen z dokladů, nikdy se s žádným jednatelem ani společníkem nesetkala. U faktur North Group se jednalo o opravy palet a materiálu, North Group byla dodavatelem, ELSO a Stadok odběrateli, jednalo se o období cca 3 měsíců, předmětem plnění byly nějaké materiály a opravy palet a konstrukcí. Ve Stadoku byla zaměstnána v letech 2018 – 2019. Pokud jde o totožné faktury od spol. North Group, jež byly uvedeny v daňových příznáních jak spol. ELSO, tak i spol. Stadok – to si nedokáže vysvětlit, rozhodně nedošlo k pochybení z její strany. Účetní doklady firmy Elso byly uskladněny v kanceláři Elsa, doklady Stadoku ve Starém Kolíně, tedy nebyly na stejném místě. Obž. K. neměl přístup k účetnictví Stadoku. ELSO nyní nevyvíjí žádnou činnost, byla zbavena placení DPH, poslední daňová příznání za ni svědkyně podávala cca v září 2019, podávaly se nuly. Pokud je jí známo, ELSO měla nedoplatky na daních v řádech milionů, neměla žádný majetek ani zaměstnance. Pokud je opravována faktura na přenesenou daňovou povinnost, musí se vystavit faktura nová. Pokud v přípravném řízení uváděla, že společnosti ELSO nikdy účetnictví nezpracovávala, a že ELSO dávala faktury s dodákem, a dále že si nepamatuje, zda účtovala faktury přijaté od ELSO v režimu přenesené daňové povinnosti s tím, že si pamatuje, že sv. Z. přinesl faktury, kde byly provedeny zámečnické práce na paletách a ona mu říkala, že by tam měla být přenesená daňová povinnost, načež Z. řekl, že ví, a telefonoval panu K.ovi, přičemž faktury se účtovaly normálně jako přijaté plnění, tak pravdou je to, co vypověděla v přípravném řízení. V jeho rámci rovněž uvedla, že pro Stadok zpracovávala DPH do listopadu 2017, protože sv. Z. jí nebyl schopen dodat doklady, chtěli, aby to dělala na základě objednávek, což odmítla. U hlavního líčení dále vypověděla, že Stadok často daňová příznání předělával. Sv. P. posílala poštou faktury za tři měsíce, neví o tom, že by je přijal, sice se nevrátily, ale nebyla dodána ani zpráva o jejich doručení.

6. **Svědék Serhiy V.**, do 30. 3. 2016 společník a do 3. 2. 16 jednatel společnosti North Group s.r.o., vypověděl, že s obžalovaným nikdy nespolupracoval, možná ho párkrát viděl. Nikdy nespolupracoval se společností ELSO. North Group neměla zaměstnance, měla lidi přes agenturu, spolupracovala s firmou Stadok na opravách kovových palet. On svůj podíl převedl na nového společníka a jednatele A.e O., svědek se s ním pak už nebavil, takže neví nic o dalším působení spol. North Group. Nikdy nebyl na žádném jednání či schůzce mezi novým jednatelem O. a obžalovaným K.. O. mluví rusky, česky hůře. Svědek nemá na O. žádný kontakt. Neví, zda nový jednatel spolupracoval se Stadokem. Za Stadok jednal sv. Z.. Pokud jde o předání spol. North Group novému společníkovi, O. přijel do Prahy, vyřizoval všechny papíry, sv. je jen nechal na poště ověřit, vše O. nechal.

7. **Svědék JUDr. Libor P.** poté, kdy byl v rámci hlavního líčení obžalovaným K.em zproštěn povinnosti mlčenlivosti v souvislosti s tím, co se jako advokát dozvěděl při zastupování spol. ELSO před FÚ, uvedl, že si poznamenal všechny tel. hovory s obž. K., což činí běžně. Své poznámky založil ke spisovému materiálu. K přehledu hovorů a kontaktů dále uvedl, že k prvnímu telefonickému kontaktu s obž. došlo 8. 12. 2017, byl informován o tom, že FÚ nechce uznat nějaké veliké částky. K dalším kontaktům došlo 11. 12. 2017, 20. 12. 2017 (telefonát od Drahomíra Z. s tím, že svědkovi zaslali doklady), 21. 12. 2017 (Z.), 21. 12. 2017 a 6. 1. 2018 (svědek telefonoval p. Z.), dále pak několik dalších tel. hovorů 24. a 26. 1. 2018 a 1., 8. a 9. 2. 2018 – hovory se zpravidla týkaly schůzek, na které se měl obž. K. ke svědkovi dostavit – k tomu

však nikdy nedošlo, svědek uvedl, že se obž. vždy omluvil ze zdravotních důvodů, či protože „nestíhá“, dále pak dokladů, které svědek požadoval, a nakonec zálohy (nebyla žádná uhrazena). Svědek dále vypověděl, že u něj v kanceláři pravděpodobně musel být sv. Z., na to si ale již nevzpomíná. Byly problémy s doklady ze strany obžalovaného, jediné, co svědek dělal, bylo v podstatě prodlužování řízení na FÚ, jelikož od obžalovaného neměl nic v ruce. Jednou či dvakrát telefonicky hovořil s paní Ch. z FÚ, ta byla ke komunikaci s obžalovaným, resp. k tomu, že by došlo ke zlepšení, poměrně skeptická. Nikdy se neuskutečnila žádná schůzka na FÚ. Svědek to pochopil tak, že obžalovaný se Z. jsou obchodní partneři, ale mají k sobě blíže. Neví, co bylo předmětem jejich obchodování. Z. vystupoval za společnost Stadok, jednou mu přivezl nějaké dokumenty, které svědek odmítl převzít, neboť nevěděl, co listiny znamenají a k čemu patří. S nikým ze spol. North Group se nesešel. Výtky z FÚ směřovaly k chybějícím formálním náležitostem dokladů, jejich absenci a u těch, které měl FÚ k dispozici, tak k jejich neprokázanosti. Již neví, zda plnou moc od obž. obdržel korespondenčně, či zda se viděli při jejím podpisu.

8. **Svědčyně Naděžda K.**, manželka obžalovaného, využila svého zákonného práva a vypovídat odmítla. Strany zároveň nesouhlasily se čtením úředního záznamu o podání vysvětlení svědkyně z přípravného řízení.

9. Soud dále za předchozího souhlasu stran v souladu s ust. § 211 odst. 6 tr. řádu přečetl úřední záznamy o podání vysvětlení následujících svědků:

10. **Svěděk Roman K.**, bratr obžalovaného, využil svého zákonného práva a k věci vypovídat odmítl.

11. **Svěděk Vladimír N.** působil ve stavební firmě Pražská, dopravní a stavební s.r.o., od firmy ELSO kupovali na doporučení pana F. stavební materiál. Následně zjistili, že ELSO má problémy s placením daní, proto uhradili DPH přímo FÚ a spolupráci s ELSO ukončili.

12. **Svědčyně Hana T.**, jednatelka spol. FATOS, spol. s r.o., spolupracovala se spol. ELSO v r. 2015 – odebírali od ní použité pneumatiky a náhradní díly na nákladní vozy. Zboží hradili v hotovosti p. K.. Neví, proč stavební práce objednané u spol. ELSO dodala spol. Stadok, a proč ojeté pneumatiky objednané u spol. ELSO dodal Stadok.

13. **Svěděk Jiří Š.** uvedl, že ELSO jim v r. 2015 dodávala pneumatiky a náhradní díly na nákladní automobil, obchod zprostředkoval pan T. z firmy FATOS, za dodávku zaplatil hotově prostřednictvím p. T..

14. Soud dále vycházel z **důkazů listinné povahy**, a to jednak z listin Finančního úřadu pro hl. m. Prahu, Územního pracoviště pro Prahu 5, z nichž zjistil zejména údaje o registraci spol. ELSO cz s.r.o. k DPH, a dále z daňových přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období července, srpna a září 2016, a února, března a dubna 2017. Rovněž měl k dispozici jednotlivé faktury uplatněné daňovým subjektem ELSO cz s.r.o. v rámci daňových přiznání v režimu přenesené daňové povinnosti, a také souhrn faktur, vystavených společností ELSO cz pro odběratele spol. STADOK v předmětném období s uvedením data vystavení, ceny bez DPH, DPH a ceny včetně DPH, přičemž v přílohách připojených ke spisovému materiálu měl k dispozici rovněž originály faktur (z těchto mj. zjištěno, že žádné z faktur, které jsou zahrnuty do výrokové části rozsudku, neobsahují ani zpřehýbané rohy, ani žádnou značku – viz výpověď obž. K. a sv. K.).

15. Soud měl k dispozici rovněž FÚ poskytnutá daňová přiznání k dani z přidané hodnoty

za zdaňovací období dubna, května a června 2016, včetně výzev k odstranění pochybností, sdělení o výsledku postupu k odstranění pochybností, vyzývající daňový subjekt ELSO cz s.r.o. k předložení důkazních prostředků a daňových dokladů, vztahujících se k podaným přiznáním, a platební výměry doměřující daň z přidané hodnoty za tato zdaňovací období, jakož i kontrolní hlášení společností ELSO cz s.r.o., North Group s.r.o. a STADOK s.r.o.

16. Z porovnání předmětných kontrolních hlášení vyplývá, že faktury, vykázané firmou North Group s.r.o. na výstupu, odpovídají fakturám, vykázaným spol. STADOK s.r.o. na vstupu, přičemž tyto faktury byly zároveň uplatněny i na vstupu spol. ELSO cz s.r.o., nikoliv však již na výstupu spol. North Group s.r.o. ve vztahu ke spol. ELSO cz s.r.o.

17. Ze sdělení o výsledku postupu k odstranění pochybností ze dne 29.11.2017, č.j. 8586902/17/2005-62564-104615, vydaném správcem daně, mj. vyplývá, že obž. Petr K. telefonicky sdělil dne 20.10.2017, že doklady ke zdaňovacím obdobím duben, květen a červen 2016 doloží po 20.11.2017, neboť s ním dodavatel North Group s.r.o. nekomunikuje a on nemá originály faktur, kopie nejsou podepsané. Závěr správce daně je takový, že daňový subjekt neuvedl a nepředložil důkazy k daňovým tvrzením, neodstranil pochybnosti, a hodnota nadměrného odpočtu DPH byla proto za duben 2016 snížena o 1.893.473 Kč. Z obdobných skutečností vychází i sdělení k odstranění pochybností ze dne 29.11.2017 č.j. 8586922/17/2005-62564-104615 z něhož je patrné, že daňový subjekt neuvedl a nedoložil důkazy ani k daňovým tvrzením, uvedeným v daňovém přiznání k DPH za květen 2016, hodnota nadměrného odpočtu za květen 2016 byla proto snížena o 1.938.484 Kč. Rovněž ke zdaňovacímu období červen 2016 sdělil správce daně dne 29.11.2017 pod č.j. 8586936/17/2005-62564-104615 daňovému subjektu ELSO cz s.r.o., že tento neuvedl a nedoložil důkazy ani k daňovým tvrzením, uvedeným v daňovém přiznání k DPH za červen 2016, proto byla hodnota nadměrného odpočtu za červen 2016 snížena o 1.960.977 Kč (*pozn.: ve znění žaloby, rovněž v odůvodnění žaloby částky uvedeny nesprávně, došlo zjevně k přebožení částek u zdaňovacích období v květnu a červnu*).

18. Dále byl proveden důkaz výpisem z obchodního rejstříku ohledně společnosti ELSO cz s.r.o., z něhož vyplývá, že soudní exekutor Mgr. Ing. Jiří Prošek, Exekutorský úřad Plzeň - město vydal dne 19. srpna 2015 pod č.j. 134 EX 03808/15 - 074 exekuční příkaz k provedení exekuce postižením jiných majetkových práv povinného (obchodního podílu) K. Petra u obchodní společnosti ELSO cz s.r.o. Soudní exekutor Mgr. Ing. Jiří Prošek, Exekutorský úřad Plzeň - město vydal dne 27.1.2017 pod č.j. 134 EX 134 EX 20106/16 - 022 exekuční příkaz k provedení exekuce postižením obchodního podílu povinného Petra K. jako společníka v obchodní společnosti ELSO cz s.r.o. Povinnému zakázal jakkoliv nakládat s obchodním podílem a se svou pohledávkou z práva na vypořádací podíl, která se váže k postiženému obchodnímu podílu.

19. Krajský soud v Praze rozhodl usnesením ze dne 9. října 2003, č.j. 39 K 29/2003-24 o prohlášení konkursu na majetek úpadce Petra K., r.č. xxx, bytem xxx, usnesením ze dne 14. října 2014, č.j. 39 K 29/2003-531 rozhodl Krajský soud v Praze o zrušení konkursu na majetek úpadce Petra K. po splnění rozvrhového usnesení. Usnesení nabylo právní moci dne 11.11.2014.

20. Soud měl k dispozici i další faktury a doklady o platbách v hotovosti, týkající se spolupráce spol. ELSO se společnostmi CAPITAL CONSULTING s.r.o., EMITA INVESTMENTS s.r.o., AJK CZ s.r.o. WORK SERVICE DRUŽSTVO a dále informace bank MONETA Money Bank a.s. a mBank a.s. k účtům obž. K..

21. Soud dále provedl důkaz spisovým materiálem MS v Praze, sp. zn. C 12460, týkajícím se

společnosti North Group, s.r.o.

22. Z popisu RT obžalovaného je patrné, že tento obsahuje tři záznamy, ze všech odsouzení (z nichž dvě jsou z r. 1982 a 1983, na druhé se částečně vztahovala amnestie) se obžalovaný osvědčil. Obž. nemá rovněž žádný aktuální záznam v rejstříku přestupků.

23. Soud dále dle § 216 odst. 1 tr. řádu zamítl návrh obžalovaného na doplnění dokazování výsledkem svědků Igora S. a Miroslava Z., neboť má za to, že výsledky těchto svědků by již byly důkazy nadbytečnými, jelikož stran veškerých rozhodných skutečností nezbytných pro rozhodnutí ve věci samé bylo provedeno rozsáhlé dokazování, které je naprosto dostačující pro to, aby soud mohl na základě stávajících důkazů rozhodnout, a to zcela v souladu se zásadou materiální pravdy. Obsah případných výpovědí by nemohl na tomto závěru soudu nic změnit, neboť v rámci hlavního líčení byli slyšeni všichni svědci, kteří mohli relevantně přispět k objasnění věci. Nelze tedy rozumně očekávat, že by navrhovaní svědci podali zcela nové skutečnosti, jež by mohly zcela zásadním způsobem ovlivnit prostřednictvím již provedených důkazů soudem zjištěný skutkový stav.

24. Takto provedené **důkazy soud hodnotil** jednotlivě i v jejich souhrnu a dospěl k závěru, že bylo bez důvodných pochybností prokázáno, že skutek (resp. skutky) se staly tak, jak jsou popsány ve výrokové části tohoto rozsudku, a že jej spáchal obžalovaný. Obžalovaný popřel, že by se žalovaného jednání dopustil, ohledně jednání popsaného **pod bodem I** výrokové části rozsudku se hájil zejména tím, že se s jednatelem spol. STADOK sv. Z. dohodli, že faktury budou opraveny tak, že budou v přenesené daňové povinnosti, a že DPH bude hradit právě spol. STADOK, která tímto mj. umoří dluhy, jež měla vůči spol. ELSO. Tato obhajoba obžalovaného je však vyvrácena v podstatě všemi provedenými důkazy. Uvedené tvrzení obžalovaného popřel sv. Z., který sice připustil, že ohledně několika faktur se s obž. K. dohodli na tzv. přenesené daňové povinnosti, rozhodně se však nejednalo o faktury uvedené ve výrokové části rozsudku. Jak obžalovaný, tak i svědek Z. pak shodně uvedli, že všechny tyto *(ve výroku rozsudku uvedené)* faktury byly STADOKEM uhrazeny (byť např. se zpožděním, či formou vzájemného zápočtu), a to včetně DPH. Listinnými důkazy, konkrétně originály faktur, pak bylo vyvráceno i tvrzení obžalovaného o jakémsi označení faktur, jichž se údajná dohoda týkala (značkou přímo na faktuře či přehnutím rohu faktury), když tyto žádné takové označení neobsahují. Obhajoba obžalovaného je vyvrácena rovněž výpovědí sv. Ivety M., která popsala způsob vystavování faktur, a to rovněž faktur s případnou přenesenou daňovou povinností. Taktéž sv. K. uvedla, že sice byla se sv. Z. jakási dohoda o přenesené daňové povinnosti ohledně některých faktur, ty ale ELSO v režimu přenesené daňové povinnosti také vyhotovila (tedy nebyla na nich uváděna DPH). Takovéto případné faktury (bez DPH) však ani nebyly obžalobou kladeny obžalovanému k tíži. Nadto je potřeba zdůraznit, že i pokud by mezi obžalovaným a sv. Z. existovala zmiňovaná dohoda o vystavení některých faktur v režimu přenesené daňové povinnosti, bylo by nutno, aby zákon vůbec možnost přenesené daňové povinnosti u těch kterých konkrétních plnění připouštěl, a pokud by pak ELSO vyhotovovala (v postavení dodavatele) faktury pro STADOK, tak i za situace, byly-li by faktury – v rozporu s údajnou dohodou - chybně vyhotoveny včetně DPH, bylo by právě na spol. ELSO, aby vydala faktury opravené, bez DPH, a aby nepřijala úhradu takové faktury včetně DPH, ale aby případně takto neoprávněně přijatou DPH vrátila zpět spol. STADOK. Obžalovaný je pak v tomto směru zcela bezpečně usvědčován rovněž všemi provedenými listinnými důkazy, zejména předmětnými fakturami (vystavenými včetně DPH), druhem plnění (které ve většině ani neumožňovalo vystavení faktur s přenesenou daňovou povinností) a potažmo i svou vlastní výpovědí, v níž potvrdil úhradu faktur Stadokem, a to včetně vyúčtované DPH (ve shodě se sv. Z.). Pokud pak jde o výši škody, tedy výši takto zkrácené daně, v tomto směru soud odkazuje na jednotlivá šetření a výpočty správce daně (výzvy k odstranění povinností, ústní jednání, daňová přiznání k DPH za jednotlivá daňová období),

jakožto i na konkrétní faktury tak, jak uvedeny ve výrokové části rozsudku, z nichž je výše neodvedené DPH rovněž jednoznačně patrná.

25. Pokud jde o jednání uvedené **pod bodem II** rozsudku, obžalovaný rovněž popřel, že by se jej dopustil s tím, že práce dle faktur byly provedeny, domlouval je s novým jednatelem spol. North Group s.r.o., a jelikož tento neuměl česky, přítomen jednáním měl být původní jednatel North Group sv. V.. To, že nový jednatel nehovořil česky, a jednáním (mezi Stadokem a North Group) byl proto přítomen sv. V., je ostatně zřejmé rovněž z výpovědi sv. Z. (Stadok). Tvrzení obžalovaného je však vyvráceno jak výpovědí sv. V., který popřel jakoukoli účast na jednáních s obžalovaným; uvedl rovněž, že spol. North Group v minulosti nikdy neobchodovala se spol. ELSO, ale pouze se spol. STADOK. Obhajoba obžalovaného je vyvrácena rovněž svědectvím jednatele spol. STADOK sv. Z., dle něhož práce uvedené ve fakturách spol. North Group pro spol. STADOK byly řádně provedeny, tyto společnosti spolu dlouhodobě spolupracovaly, přičemž svědek zároveň nedokázal vysvětlit, proč se totožné faktury na totožné práce objevily rovněž v účetnictví spol. ELSO. V tomto směru soud opět poukazuje zejména na listinné důkazy, tedy jednotlivá daňová přiznání, šetření správce daně, výzvy k odstranění pochybností, kontrolní hlášení, z nichž je zřejmé, že faktury, vykázané firmou North Group s.r.o. na výstupu, naprosto odpovídají fakturám, které byly vykázány spol. STADOK s.r.o. na vstupu, a zároveň je zjevné, že tyto faktury byly uplatněny na vstupu i firmou ELSO cz s.r.o. (aniž by byly zároveň uplatněny firmou North Group na výstupu ve vztahu ke spol. ELSO). Jak uvedeno výše, nový jednatel spol. North Group nehovořil česky, údajně měl být jednáním s novým jednatelem přítomen sv. V.iy, ten však takovou účast popírá. Nelze přehlédnout, že spol. ELSO byla pouze jakási „pracovní agentura“, je tedy naprosto nelogické, aby byla zároveň finálním odběratelem prací (resp. pracovníků) od North Group, naopak pokud by skutečně taková plnění odebrala, dodávala by je dalším odběratelům - v tomto případě zjevně spol. STADOK, která ale jednala s North Group přímo a (totožná) plnění uvedená na fakturách odebrala přímo od firmy North Group, s níž dlouhodobě spolupracovala. Firmou ELSO do daňových přiznání zahrnuté faktury pak nejsou dále doloženy žádnými doklady, z nichž by bylo nepochybné, že fakturovaná plnění skutečně proběhla. Je rovněž otázkou, z čeho by ELSO fakturované částky dodavateli uhradila, pokud nebyla finálním odběratelem, ani údajně poskytnutá plnění dále nepřeproducta – v tomto směru soud poukazuje mj. na výpověď účetní sv. K. – Elso neměla žádný majetek, žádné zaměstnance, naopak měla dluhy na daních v řádu milionů, nevyvíjí žádnou činnost. Ostatně spíše v neprospěch obžalovaného vyznívá, a to u obou bodů, rovněž výpověď sv. JUDr. Libora P., z níž zcela jednoznačně plyne, že i ve vztahu k FÚ se obžalovaný snažil pouze oddalovat šetření a následné rozhodnutí správce daně, aniž by měl k dispozici a svědkovi kdy předal jakékoli relevantní správcem požadované podklady a doklady, prokazující oprávněnost jím uplatňovaných nároků.

26. Při právní kvalifikaci jednání obžalovaného nejprve nutno uvést, že na rozdíl od obžaloby soud nepovažoval jednání v rozsudku uvedená pod body I a II (v obžalobě A a B) za jeden pokračující skutek, ale má za to, že je zapotřebí je posoudit jako dva samostatné trestné činy (spáchané několika útoky), tedy že nelze posuzovat všechny útoky jako součást pokračující trestné činnosti obžalovaného ve smyslu ust. § 116 tr. zákoníku, a to z následujících důvodů: jednáním obžalovaného byla sice v obou bodech (I. a II.) výrokové části rozsudku naplněna skutková podstata stejného trestného činu, obžalovaný byl rovněž veden jednotným záměrem (zjednodušeně způsobit škodu na dani), soud tedy shledal i subjektivní souvislost, rovněž je dána souvislost časová. Soud však má za to, že v tomto případě je nutno jednání obžalovaného posoudit – jak výše řečeno - jako dva samostatné trestné činy, a to s ohledem na zcela odlišný způsob jednání obžalovaného – zatímco pod bodem I rozsudku jednání obžalovaného spočívalo ve vystavování faktur včetně DPH, a to na základě fakticky poskytnutého plnění (v tomto směru obžaloba netvrdila, že by k plnění nedošlo, a ničeho takového nevyplývalo ani z provedeného

dokazování), kdy následně obž. přijal úhradu faktur včetně DPH, kterou poté neodvedl tvrdíc, že se jednalo o přenesenou daňovou povinnost – a tím způsobil škodu, u jednání pod bodem II rozsudku spočívalo jeho jednání v tom, že zahrnul do daňového přiznání faktury, jimiž deklaroval údajně přijatá zdanitelná plnění s nárokem na odpočet daně, z něhož uplatnil nadměrný odpočet DPH, aniž by takto deklarovaná plnění vůbec byla poskytnuta, čímž se tedy na základě takto v daňovém přiznání zahrnutých faktur snažil z poškozeného naopak vylákat výhodu na dani (nikoli daň neodvést), přičemž pouze proto, že obžalovaným uplatněné nároky správcem daně nebyly uznány, skončilo jednání obžalovaného toliko ve stadiu pokusu. Na základě uvedeného proto soud posoudil jednání obžalovaného jako dva samostatné trestné činy, přičemž s ohledem na v prvním případě mírnější právní kvalifikaci (vzhledem k výši způsobené škody) zároveň nedošlo ke zhoršení postavení obžalovaného.

27. Při **právní kvalifikaci** jednání obžalovaného tedy soud dospěl k závěru, že jednání popsané **pod bodem I/1-6** rozsudku naplňuje skutkovou podstatu zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 2 písm. c) trestního zákoníku, když obžalovaný tím, že ve výrokové části rozsudku uvedených případech podal daňová přiznání k DPH, v nichž uplatnil plnění údajně poskytnutá v režimu přenesené daňové povinnosti, ačkoli za poskytnutá plnění inkasoval jménem spol. ELSO cz s.r.o. od svého odběratele celou částku, na niž byly faktury vystaveny, tedy včetně DPH, kterou měl odvést, ale neodvedl, přičemž tímto způsobem zkrátil daň z přidané hodnoty o částku v celkové výši 4.394.488 Kč, tedy částku přesahující hranici značné škody (§ 138 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku). **V bodě II/1-3** rozsudku pak obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu (§ 14 odst. 3 tr. zákoníku) zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, ve stadiu pokusu dle § 21 tr. zákoníku, když v uvedených obdobích v kontrolních hlášeních a daňových přiznáních k dani z přidané hodnoty deklaroval – ve vztahu k firmě ELSO cz s.r.o. - smyšlené daňové doklady (které kopírovaly daňové doklady řádně uplatněné na základě skutečného plnění mezi spol. STADOK a North Group), a to v úmyslu vylákat od správce daně nadměrný odpočet DPH za zdaňovací období dubna až června 2017, tedy předstíral a nepravdivě vykazoval existenci nároku na odpočet DPH účelově vytvořenými fakturami na neexistující údajně přijatá zdanitelná plnění od společnosti North Group s.r.o., přičemž tímto způsobem se snažil vylákat částku ve výši 5.792.934 Kč, tedy částku přesahující hranici škody velkého rozsahu (§ 138 tr. zákoníku – dosahující nejméně částky 5 mil. Kč), přičemž uplatněné nároky správcem daně nebyly uznány a vyplaceny, tedy dopustil se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k vylákání výhody na dani ve velkém rozsahu, a tohoto se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, k dokonání trestného činu však nedošlo. Soud rovněž dospěl k závěru, že obžalovaný jednal formou přímého úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, tedy chtěl způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, přičemž u zavinění ohledně těžšího následku postačuje ve smyslu § 17 písm. a) tr. zákoníku pouze nedbalost.

28. V rámci úvah o druhu a výměře **trestu** soud vycházel z trestní sazby stanovené v § 240 odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, dále vycházel ze zásad uvedených v § 37 a násl. tr. zákoníku, a rovněž z ust. § 43 odst. 1 trestního zákoníku, neboť pachatele odsuzoval za dva trestné činy, a tedy ukládal trest úhrnný podle ustanovení, které se vztahuje na trestný čin ze spáchaných nejpřísněji trestný. Soud nemohl k tíži obžalovaného přehlédnout výši způsobené škody, a rovněž promyšlenost a cílenost jeho jednání. Nutno konstatovat, že obžalovaný porušil významný společenský zájem chráněný trestním zákoníkem, tedy zájem společnosti na správném vyměření a odvedení daně, tzn. na zajištění příjmů státu. Ve prospěch obžalovaného pak soud přihlédl k jeho dosavadní trestní bezúhonnosti, u jednání popsaného pod bodem II rozsudku přihlédl také ke stupni dokonání trestného činu (tedy k tomu, že nedošlo k vyplacení obžalovaným neoprávněně uplatněného nároku, byť nikoli zásluhou obžalovaného). Soud rovněž považuje za velmi

pravděpodobné, že obžalovaný mohl být na základě svého postavení jednatele spol. ELSO cz s.r.o. ovlivněn, popř. i částečně zneužit k páčání trestné činnosti dalšími osobami napojenými (na rozdíl od obžalovaného nikoli oficiálně) na spol. ELSO cz s.r.o., či na spol. STADOK. s.r.o., byť ani tato vysoce pravděpodobná okolnost obžalovaného nijak z jeho trestné činnosti nevyvíňuje. Na základě výše uvedeného, po zvážení všech okolností případu i s přihlédnutím k osobě obžalovaného, byl proto obžalovanému vyměřen trest na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy v trvání 5 let. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný v souladu s ust. § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, neboť nebyly shledány zákonné podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou. Vzhledem k takto citelnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody (přestože uloženému na samé spodní hranici zákonné trestní sazby) soud již nepřistoupil k ukládání dalších možných trestů, jež by přicházely do úvahy (peněžitý trest, zákaz činnosti), přičemž má za to, že takto vyměřený samostatný nepodmíněný trest odnětí svobody lze považovat za zcela dostačující. Ostatně uložení případného peněžitého trestu by s ohledem na majetkové poměry obžalovaného zřejmě ani nepřicházelo do úvahy, a to s poukazem na ust. § 68 odst. 6 tr. zákoníku.

29. Soud má za to, že takto uložený trest jednak odpovídá všem zákonným hlediskům, jednak je způsobilý k tomu, aby splnil zejména jak svou generálně preventivní, tak i individuálně výchovnou funkci, přičemž rovněž nelze pominout ani složku represivní.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku k Vrchnímu soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo náleží kromě státního zástupce též obžalovanému pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněné osobě pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, všem těmto osobám též proto, že takový výrok učiněn nebyl. Odvolání musí být zároveň odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může podat odvolání též orgán pověřený péčí o mládež. Včas podané odvolání má odkladný účinek. Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal. Pokud byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a byl-li poškozenému alespoň zčásti přiznán nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Praha, 19. června 2020

Mgr. Iveta Havlíková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Tereza Prošková, DiS.